

[J. P. Larsen.]

af den Grund, som Forespørgeren angiver. Man kan vist med Sikkerhed gaa ud fra, at den Eksport, hvorom der her er Tale, næppe kan praktiseres paa en forsvarlig og for alle fordelagtig Maade uden Medvirken af de private Eksportører, og det tog den ærede Forespørger jo heller ikke Afstand fra, ja, af selve Forespørgselsens og for øvrigt ogsaa af Dagsordenens Ordlyd fremgaar, at Forespørgeren selv mener det samme. Han kræver jo kun, at de private Eksportører ikke vedbliver at være stemmeberettigede Medlemmer. Ja, jeg maa jo sige: Oh, hellige Enfold, hvis nogen tror, at den Omstændighed, at man fratog disse Eksportører deres Stemmeret, skulde afvæbne eller afværge nogen Kritik. Som om der ikke fremtidig i dette Forhold som i alle andre vilde være rig Lejlighed til at øve Kritik for de Folk, som nu engang anser sig for kaldede dertil. Mine Erfaringer siger mig, at Forhandlingen i et saadant Udvalg som det, der her er Tale om, den foregaar ikke paa den Maade, at man saadan ligefrem formelt sidder og stemmer om en Ting, det kan vi dog vist alle være enige om. Man forhandler sig rimeligvis til Rette, og selv om de private Eksportørers Repræsentanter mister deres Stemmeret, vil deres Indflydelse ikke blive mindre derved, og dermed er Muligheden for at afvæbne Kritikken heller ikke til Stede. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem, som spørger, vil komme til at lide en meget dyb Skuffelse, hvis han virkelig tror, at han paa den Maade kan fjerne Kritikken. Jeg anser det for øvrigt for ganske umuligt at afværge Kritik i Forhold som det foreliggende. Fjernes en Anstødssten, saa skal Kritikken nok finde andre, og jeg vil slet ikke tale om den Kritik, som Kværunter og vindskibelige Folk, der forfølger andre Formaal end de rent ideelle, nok skal fremsætte.

Jeg indser heller ikke, hvorfor det ærede Medlem i det hele taget spørger. Han har jo faaet Svar. Han fik jo Svar ved Kødlovens anden Behandling her for kort Tid siden, hvad han for øvrigt ogsaa selv fremhæver. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at det, der har været det ærede Medlems Hensigt, er nu igen at rejse en Diskussion om dette Forhold. Det er ikke lykkedes det ærede Medlem at fremføre noget Bevis for, at hans Forlangende er berettiget. Det eneste sikre, der foreligger efter de Undersøgelser, der er foretaget ved Retten, er dette, at en enkelt Mand er sigtet, men ingen af dem, som man har haft Bud

efter, ogsaa her fra denne Talerstol ved given Lejlighed, er der rejst Sigtelser imod. Jeg finder derfor, at det er ganske ubetimeligt, for at bruge et af det ærede Medlems egne Udtryk, at rejse dette Spørgsmaal nu, og jeg maa derfor henstille til mine Partifæller at stemme imod den stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen.

Brønsen: Da jeg læste den Forespørgsel, som det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har stillet til Landbrugsministeren, saa tænkte jeg ved mig selv, at det ærede Medlem i alt Fald vilde forsøge at komme først, og i den Henseende er det ogsaa lykkedes for ham, men jeg synes, han er kommet for tidlig. Det har for Resten ogsaa tidligere Talere givet Udtryk for, men jeg synes, det er let at begrunde det, idet disse Forhør, som nu har været afholdt næsten gennem et Aar, jo ikke er kendte af dette Tings Medlemmer. Vi har læst i Aviserne — Referaterne var jo for Resten ret forskellige i de forskellige Blade —, og vi har antagelig glemt det meste af det igen, men Ministeren har jo lovet, at Forhørene, og hvad der i det hele taget er kommet frem, vil blive tilstillet Rigsdagens Medlemmer.

Hvis jeg husker rigtigt, saa var det jo netop det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, der stillede en saadan Forespørgsel til Ministeren for en Tid tilbage, og han var, saa vidt jeg kan huske, meget tilfreds med, at det blev stillet i Udsigt, hvad jeg naturligvis heller aldrig nogen Sinde har tvivlet om, at samtlige Rigsdagens Medlemmer skulde faa disse Forhør tilstillet. Kunde det ærede Medlem saa ikke have ventet saa længe, saa Rigsdagens enkelte Medlemmer kunde have faaet Lejlighed til at sætte sig ind i hele dette store Emne? Nej, det kunde han altsaa ikke, og det synes jeg er meget uheldigt, og det er naturligvis en i allerhøjeste Grad medvirkende Aarsag til, at vi paa det nuværende Tidspunkt hverken vil have noget med Forespørgselen eller Dagsordenen at gøre. Jeg mener altsaa, at det er ganske uden Rimelighed paa nuværende Tidspunkt, hvor vi er mere eller mindre uvidende alle sammen, at stille et saadant Forslag som det, det ærede Medlem her har stillet.

Men for øvrigt giver allerede den Debat, der har fundet Sted her, mig Anledning til at sige et Par Ord. Det er naturligvis i første Linie Ministeren, der skal svare paa en Forespørgsel som den, her foreligger, og han har jo svaret. Men jeg vil gerne for mit Vedkommende have Lov til at sige, at under de nuværende Forhold og dem, vi har levet under i alt Fald i de sidste Aar, har